

Sygn. akt **XXVII Ca 2504/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Cyle
Protokolant:	st. sekr. sąd. Małgorzata Andrychowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2018r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **I. P. B. K., A. L.**

J. S., K. W., R. W.

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 21 marca 2017 r., sygn. akt II C 1024/16

1. oddala apelację;

2. zasądza od I. P., B. K., A. L., J. S., K. W. i R. W. na rzecz (...) spółki z o.o. w W. kwoty po 450 (czteryście pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt XXVII Ca 2504/17

UZASADNIENIE

Z uwagi na to, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym, stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c., ograniczono uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy bowiem wskazać, iż w dniu 17 marca 2017 r., sygn. akt III CZP 111/16 Sąd Najwyższy rozstrzygając pytanie prawne zadane przez Sąd Okręgowy w Warszawie, stwierdził, że „roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7

rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 k.c.”.

W świetle powyższego, podniesiony przez pozwaną w sprzeciwie zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie przez powodów uznać należało za skuteczny.

Powodowie dochodzili odszkodowania za opóźnienie lotu, który miał miejsce w dniu 28 listopada 2013 r. Natomiast z powództwem o jego zasądzenie wystąpili dopiero w dniu 25 lutego 2016 r. Mając na uwadze, że zgodnie z przywołanym, najnowszym stanowiskiem Sądu Najwyższego, roszczenia tego typu ulegają przedawnieniu stosownie do regulacji art. 778 k.c. z upływem roku od dnia wykonania przewozu, roszczenie nie mogło zostać uwzględnione z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art.117 § 2 k.c. ustawowym skutkiem przedawnienia jest powstanie po upływie terminu przedawnienia po stronie tego przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienie do uchylenia się od jego zaspokojenia. Jest to przysługujące dłużnikowi prawo podmiotowe kształtujące, a oświadczenie w tym przedmiocie ma charakter swoistej jednostronnej czynności prawnokształtującej (por. wyrok SN z 19.3.1997r. II CKN 46/97, OSNC 1996, nr 10, poz.143). Z chwilą dojścia oświadczenia dłużnika do wierzyciela, który dopuścił do przedawnienia, następuje przekształcenie zobowiązania zupełnego w zobowiązanie naturalne i roszczenie wierzyciela nie może być skutecznie dochodzone, oczywiście jeżeli dłużnik zasadnie zgłosi zarzut przedawnienia. Dotyczy to zarówno roszczenia głównego, jak i odsetek za opóźnienie (por. uchwała SN z 10 listopada 1995 r., III CZP 156/95, OSNC 1996, nr 3, poz.31). Jak zostało wyżej wskazane zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwaną był zasadny.

W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekając jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. mając na uwadze jego wynik.